

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 1817-ҳадис

1817 - وَعَنْ وَرَادٍ كَاتِبِ الْمُغِيرَةِ قَالَ: أَمْلَى عَلَيَّ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ فِي كِتَابٍ إِلَى مُعاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ؛ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيٌ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِيدِ مِنْكَ الْجَدُّ» وَتَسَبَّبَ إِلَيْهِ: أَنَّهُ كَانَ يَنْهَا عَنْ قِيلَ وَقَالَ، وَإِضَاعَةِ الْمَالِ، وَكَثْرَةِ السُّؤَالِ، وَكَانَ يَنْهَا عَنْ عُفُوقِ الْأَمَمَاتِ، وَوَادِ الْبَنَاتِ، وَمَنْعِ وَهَاتِ». مُتَّقِّنٌ عَلَيْهِ [خ]

593/12، م 7292 في الأقضية، باب النهي عن كثرة المسائل، وسبق شرحه [برقم 348].

1817. Муғийранинг котиби Варроддан ривоят қилинади:

«Муғийра ибн Шўъба Муовия розияллоҳу анҳуга жўнатиш мақсадида менга бир мактуб ёздириди. (У қуйидагича эди).

«Аллоҳнинг Набийси соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳар фарз намоз кетидан «Лаа илааҳа اillalaahu waахдаahu laa شariika laahuu, laahul-mulku wa laahul-хамdu wa ҳува ҳалаа қулли шайъин қодири. Аллоҳумма, лаа мааниъа лимаа аътойта ва лаа муътийа лимаа манаъта ва лаа йанфаъу зал-жадди минкал-жадд»,* дер эдилар». Яна (Муовия) унга «У зот қилу қолдан,* кўп савол беришдан ва молни зое қилишдан қайтарардилар. Яна ота-онага оқ бўлишдан, қизларни тириклай кўмишдан ҳамда ҳақни бермаслик ва ҳақсиз талаб қилишдан қайтарардилар», деб ёзиб юборди».

Таҳлилнинг ва дуонинг маъноси: «Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ. У ёлғиздир. Унинг шериги йўқ. Подшоҳлик Унга хос. Ҳамду сано Унга хос. У ҳар нарсага қодирдир. Аллоҳим! Сен берганни тўсувчи йўқ, Сен тўсганини берувчи йўқ. Бойлик бойни Сендан қутқара олмас!»

Муттафакун алайҳ.

